

Tante Tut fra **PARIS**

A/S PALLADIUM
præsenterer

Tante Tut fra Paris

Manuskript og drejebog: *Peer Guldbrandsen*

Fotografi: *Henning Bendtsen, D.F.F.*

Kamera: *John Carlsen*

Tone: *Knud Kristensen og Henning Møller*

Dekorationer: *Erik Aaes*

Klipning: *Edith Schlüssel*

Kopi: *Johan Ankerstjerne A/S*

Musik: **SVEN GYLDMARK**

Pelsværk: *A. C. Bang*

Isenesættelse:

PEER GULDBRANDSEN

Udlejning:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Lily Weiding

Personerne

Claus Hiller, forfatter *Mogens Wieth*

Asta, hans kone *Lily Weiding*

Bent Larsen, en ung sanger ... *Henning Moritzen*

Dagmar Anastasia,
fhv. provinsskuespillerinde .. *Ellen Gottschalch*

Tove, kaldet „Lille Tut“ *Helle Virkner*

Iversen, ældre kontorchef *Jakob Nielsen*

Artur Blume, komponist *Preben Lerdorff Rye*

Endvidere medvirker:

Mogens Brems, Aage Winther-Jørgensen,

Else Jarlbak, Børge Christiansen,

Jørgen Ryg, Gunnar Bigum, Erik Persson

Tænk, at tante Tut kommer på torsdag!

HANDLINGEN :

Claus Hiller har succes som librettoforfatter og visedigter og tjener mange penge, men er letsindig nok til at bruge langt flere end han tjener. Han har en yndig kone, som hedder Asta, og de bor i et dejligt hus i Københavns omegn. Når han plages af skattevæsenet og andre ihærdige kreditorer, trøster han sig med, at han rimeligvis snart skal arve sin gamle tante Tut, der er hovedrig, barnløs og bor i Paris. Hun rejste dertil, da hun var ganske ung, og Claus har derfor aldrig set hende. Derimod har han flittigt brevvekslet med hende i mange år.

Han har ret stor indflydelse på de lettere teatres repertoire, og det kan stundom medføre ubehageligheder. Unge mennesker med skuespillergriller er tilbøjelige til at tro, at han kan hjælpe dem til en fremtid på scenen. Således har den unge sanger Bent Larsen gennem længere tid ringet til ham for at få lov til at aflægge prøve. Disse

De ved, jeg tror på Deres talent.

evindelige opringninger irriterer Claus i den grad, at han smækker røret på, hver gang Bent ringer.

Den unge mand bor i et pensionat sammen med den ældre provinsskuespillerinde Dagmar Anastasia. Hun mener bestemt, at Bent har talent, og hun har gratis givet ham dramatisk undervisning. Det er også hende, der sætter mod i ham og får ham overtalt til at tage ud til Claus Hillers hjem for at få et resultat. Bent strammer sig op, og med bankende hjerte ringer han en aften på Hillers dør. Uheldigvis er forfatteren kørt ind til byen med sin kone, men de har glemt at låse døren. Da Bent har kimet forgæves, tager han i dørhåndtaget og går ind. Han bliver klar over, at der ikke er nogen hjemme og ser sig nysgerrigt omkring.

På flyglet ligger en håndskrevet note og en tekst. Det er Claus Hillers nyeste produkt, og der findes tillige en båndoptager. Bent sætter sig og spiller melodien igennem. Så får han den geniale idé at indsyngne sangen på båndoptageren og spille båndet for forfatteren ved dennes hjemkomst. Det lader imidlertid til at vare længe, og

Til lykke, søde tante Tut!

Bent benytter tiden til at læse et brev til tante Tut samt til at forfriske sig med en kraftig whisky.

Da ægteparret kommer hjem, finder de til deres forskrækkelse en sovende, vildfremmed ung mand i lænestolen. Claus tror, det er en indbrudstyv og får rusket ham til bevidsthed. I sin befippelse siger Bent, at han skal hilse fra tante Tut i Paris. Det virker som et trylleord, og Claus bliver pludselig ovenud elskværdig. Den unge mand ser ingen anden udvej end at brodere videre på løgnehistorien og fortæller, at tante Tut kommer til København på torsdag. Claus og Asta forlanger nu, at Bent skal bo i huset, mens tante Tut er på besøg.

Med historien om tantens besøg har Bent uforvarende sat noget i sving, som han ikke kan standse, navnlig da han for enhver pris må søge at stå sig godt med forfatteren. Han får den idé at lade Dagmar Anastasia agere den gamle tante. Først da han forklarer hende, at det kun er en rolle, hun skal spille, erklærer hun sig villig. Det er jo så længe siden, hun har fået lov til at spille komedie.

Hvad telefonnummer har Claus Hiller?

Den elskelige gamle skuespillerinde kommer nu til at spille sit livs „glansrolle“. Bent arrangerer hendes „ankomst“ på troværdig måde, og „tante Tut“ kan glæde sig over en hjertelig modtagelse af Claus og Asta, som gør alt for at hygge om hende. De har begge lidt dårlig samvittighed, fordi de tidligere kun har betragtet den søde tante Tut som en slags arvetante. Dagmar nyder tilværelsen i villaen og kommer til at holde af ægteparret, men ikke uden frygt tænker hun på, hvad der vil ske, når sagen bliver afsløret.

En dag, da Dagmar er alene hjemme, får komedien en ny vending. Højest uventet dukker en køn ung pige op og præsenterer sig som tante Tut fra Paris! Ganske vist er hun heller ikke den helt rigtige tante Tut, der er død for flere år siden. Den unge pige er Tuts datter udenfor ægteskab og har fortsat moderens korrespondance med Claus, fordi hun følte sig ensom. Hendes navn er Tove Deuleran, og nu er hun kommet til Danmark for at lære sin mors fædreland og familie at kende.

Det går hurtigt op for Tove, at den gamle dame har noget at

Helle Virkner og Henning Moritzen.

skjule, og da Claus og Asta kommer hjem, udgiver hun sig for en bekendt af tante Tut, der har inviteret hende til at bo i huset nogle dage.

Efter den ny gæsts ankomst opstår der mange komplikationer. Asta bliver ikke uden grund jaloux på „lille Tut“. Bent føler sig straks tiltrukket af den charmerende unge pige, og forelskelsen er gensidig. Imidlertid fører en efterlysning i radioen til, at hele svin-delen bliver afsløret. Det gør dog intet skår i ægteparrets hengivenhed for den gamle dame, derimod går deres vrede ud over Bent og „lille Tut“.

Forfatterens ven, komponisten Artur Blume, kommer til at spille en rolle i de følgende begivenheder, og Claus gør den overraskende opdagelse, at Bent har en pragtfuld stemme.

Alt tyder således på, at historien om „Tante Tut fra Paris“ får en for alle de implicerede parter lykkelig udgang.

Tante Tut fra Paris

Tekst: Peer Guldbrandsen

Hør nu engang! S'il vous plait!
 hvem er født soubrette?
 Sød, li'som café au lait,
 livlig som en musette?
 Ueh! Tante Tut fra Paris!
 oh la! la! en surprice
 af dem, der gies
 til mænd, naturligvis!
 Ueh! Hør mit hjerte sier: Bang!
 som et bombardement,
 en hed kan-kan,
 det slår med fransk akcent!
 Hun, er som rus i champagne
 yndig og let,
 og hun har den esprit,
 så en mand sier: Merci!
 når hun er koket,
 hun er helt komplet!
 Ueh! Tante Tut fra Paris!
 Tante Tut, if you please,
 sig ikke nej,
 men vals med mig
 i Paradis!

Lille madame fra Paradis

Musik: Sven Gyldmark

Aldrig jeg fandt en så bedårende kvinde!
 Dit væsen er som sød musik,
 din skære poesi,
 din stemmes melodi,
 fortryllesen, der ligger i dit blik.
 Lille madame fra Paradis!
 hvad er så kærlighedens pris,
 Jeg er bundet af din charme,
 her led mit hjerte sit forlis.
 Lille madame fra Paradis!
 Giv mig et kærligt, ømt bevis,
 hold mig fangen med et kys i dine arme,
 lille madame fra Paradis!

Palladium
23 juli 1956